

НЯКОЙ СЕ ЗАВРЪЩА. КОЙ?

Георги ВАЦОВ

Един живот е твърде кратък, за да може човек да осмисли с висока степен на достоверност присъствието си в материалния свят, съизмеримо с изминали събития и настоящи превратности, гарантиращ добро бъдеще за деца и внуци, за род и Отечество. Особена трудности изпитва онзи, който в днешното безвремие убедено избира за себе си силата на духа като задължително и първостепенно условие за движението напред и нагоре по пътя на самоусъвършенстването и градежа на по-добър свят за всички хора по земята.

Един мъдър българин, нашият съвременник Атанас Лазовски, през далечната 1965 г. е казал:

*"Нагоре и надолу досега вървяха хората,
като пътници с еднаква цел.
Днес пътищата стигнаха човешкия си максимум.
Връщат се сега и се пресичат.
Днес полюсите не са полюсите – тях нищо не ги свързва:
нито привличане, нито отблъскване.
Защото Злото и Доброто, Умът и Глупостта,
добили Свободата, се ширят
изолирани, неангажирани – сами за себе си.
Разум се нарича Общото, а Общото е помирение.
Няма помирение и няма договореност, и няма Разум...."*
Из стихотворението "Пред края"

На стр. 2

22 юни 1941 г. – 80 години от нападението на хитлеристка Германия над СССР

И РУСИЯ СЕ ВЪЗПРАВИ В ЦЕЛИЯ СИ РЪСТ

Минчо МИНЧЕВ

Днес светът живее под знака на срещата Путин-Байдън, която се проведе в Женева на 16 юни. Както отбелязваха преди нея експерти и наблюдатели, тя не можеше да не се проведе. Отношението между двете най-могъщи във военно отношение страни, бяха достигнали полярната зона на студа и отчуждението, отвъд която

започваше непредсказуемостта за бъдещето на света. Много са безелите, които издаваха високото напрежение, много са и факторите, които го обуславяха. „Червените линии“ релефно очертаваха границите на търпението и никой не знаеше колко дълго ще гори още бикфордският шнур, преди фаталната експлозия.

Твърде показателно е, че дори по време на дългата, изтощителна Студена война, никога посланиците на двете страни не са били „отзовавани за консултации“. Дали нещо ще се промени и в каква посока ще е промяната, едва ли е тема за анализ тъкмо сега. За всички нас, които нямаме достъп до скритите механизми в отношенията на двете велики сили, остава надеждата за стратегическа „стабилност“ като крачка към здравия смисъл, както и Путин, и Байдън, определиха резултатът от срещата.

Пробив в това отношение бе постигнат още при встъпването на Байдън в длъжност, когато съвсем изненадващо, на фона на предизборната му риторика, бе продължен договорът за стратегическите ядрени оръжия.

Иманещо много символично в избора на мястото за провеждане на тази изпълнена с много очакване среща. Женева не е просто градът на важни за международното развитие форуми. Постановките на политическия театър в Женева обикновено са прикривали твърде противоречивите, нежелани неприятни предчувствия за някоя от преговарящите страни. За Русия например, навярно още е жив споменът за онзи маршрут на надеждата, който през Рейкявик, завърши в Малта, и който доведе до онова, което Владимир Путин определи като „най-голямата геополити-

ческа катастрофа“.

Една древна военна мъдрост твърди, че всяка победа приспива победителя и едновременно с това мобилизира силите на победения. Тридесет години след срещата Горбачов-Рейгън, в Женева, може би ще падне завесата за дълбоката дрямка и на хегемона. 41-ят президент на САЩ Джордж Буш-старши, който бе приел капитулацията на червената империя на племса, на кораба „Максим Горки“, не случайно бе предупредил: „Руснаците никога не забравят! Те винаги се завръщат, за да вземат своето.“

За мнозина наблюдатели тъкмо това се случва в Женева сега. Срещата на брега на Швейцарското езеро има обаче и други измерения. Тя се проведе само седмица преди, може би, най-трагичната дата в паметта на руския народ. На днешния ден, 22 юни, преди 80

години, нацистка Германия напада Съветския съюз. В историята на Русия е имало много изпитания и тежки времена. Имало е дни на смут и на отчаяние дори. Но по-кръваво зарево от лятната утрин на този ден, тя не познава. В него адът на Преизподнята с всичките му девет кръга, който може да бъде описан само с библейски категории като „Гята огнена“, бе свален на суровата руска земя. Горяха хати, избухваха в пламъци села и градове. На фронт от 2900 км страховитата немска машина на смъртта атакуваше по суша и въздух земята на един народ, наченал най-великата и невероятна дори за собствените му мечти, промишлена революция, измеренията на която очертаваха бъдещото величие на неговия живот и държава.

На стр. 2

ISSN 1310-8492

От стр. 1

Изминали са 56 години, а всичко около нас си е по старому: тогава имаше Караибска криза и студентски вълнения във Франция, сега – Украинска криза и гей-паради, а между тях във времето – войни и цветни революции, глад и епидемии, повсеместна омраза, противопоставяне, агресия и разединение!

"Живеем в един невероятен, изначален хаос...!"

На 16 юни, сряда, във вилата "Ла Гранж" на брега на Женевското езеро в Швейцария, се състоя срещата между двамата големи: президента на Руската Федерация Владимир Путин и президент на Съединените щати Джоузеф Байдън. Единственото положително нещо, което знаем със сигурност сега, след преговорите, е постигнатата договореност за продължаване на започнатия диалог на ниво изпълнители с проверка на резултатите след шест месеца. Имайки предвид, че светът в последните седмици бе пред прага на Трета световна война, то и тази протоконна новина дава надежда за по-добро бъдеще за планетата. В същото време, обстановката преди срещата и състоялата се размяна на мнения, дава основание да направим своите изводи за съвременните международни отношения в условията на един

динамично променящ се свят, характерен с възникването на различни центрове на икономическо взаимодействие и политическа съгласуваност, но все още функциониращ чрез насилствено прилагане на правила, създавани от и в интерес на англосаксонския хегемон и с принижената роля на ООН по контрол за спазването на нормите на международното право.

Светът неотклонно върви към глобална и закономерна промяна, логично следваща развитието и прогреса, които предполагат актуализация. В последните месеци, предшествия срещата в Женева, мастите геополитически анализатори и кандидати за минута слава, търсеха скандалното, стряскащото и плашещо в поредното противопоставяне на двата колоса. За хората, които се възмущават за собственото си оцеляване, за спокойното и безоблачно бъдещето на своите деца и внуци, от най-важно значение е да почувстват, че в света има сили, които желаят да се възцари атмосфера на колегиалност, на доброжелателност, на взаимно уважение и зачитане на интересите и на малките, беззащитни народи, страни, етнически и социални общности. Това са изключително важни неща и тъй като единият полюс от двете високодоверящи се страни изповядва подоб-

НЯКОЙ СЕ ЗАВРЪЩА.

ни принципи, превръщайки ги в цел и непосредствена задача, докато другият се прави, че не чува и не разбира за какво става дума, то за нас е важно да намерим ориентирите в търсенето на истината, приповдигайки завесата на завоалираните скрити намерения на главните действащи лица в голямата игра, които търсят едностранни преимущества и дивиденди за вътрешна консумация.

Какви бяха изходните позиции на двете велики ядрени сили преди тяхната поредна среща за последните три години и първа в този състав?

С всенароден референдум народите на Руската Федерация приеха коренни изменения в Основния си закон, които решават три кардинални въпроса за настоящето и бъдещето на страната, застрашено от грубо то външно вмешателство на победителя в Студената война чрез насаждане на чужд мироглед, егоцентрична ценностна система и неразбираем за руската душевност индивидуализъм!

С промените в Конституцията, на първо място, руският нацията

на самоопределение, защита на пълния суверенитет и превъзходството на вътрешните закони над международните.

Като следствие бе възприета постановката, че заеманите високи държавни длъжности на централно и местно ниво не могат да притежават чуждо гражданство, да имат банкови сметки и недвижимо имущество зад граница.

Втората изключително важна промяна в Конституцията на РФ, са сроковете и условията за заемане на висшия държавен пост – президент на РФ. Дежурните критики на Запад и отявлението русофобии, раздавайки за ширещата се автократия в Русия, вменават на сега действащия президент вина, че с административен ресурс и демагогия е успял да си гарантира нови 12 години заемане на поста "Президент на РФ". В същото време, англосаксонските "врачки" се "правят на ударени" и не се досещат, че с услужливото участие на Горбачово-Елцинската олигархия бе реализирана смяна на приоритетите, законите и цялостния модел на управлени-

ето на държавата, довели до хаос, нищета и социална деградация. Тези техни целенасочени деструктивни действия, подплатени с милиардни доларови вложения, заставиха руския народ осъзнато да търси стабилност, връщане към изконните традиции и ред във функционирането на огромната държава. Днес никой в Русия не иска да се връща към безумието на 90-те години на миналия век в т.ч. и национално отговорния управленски елит, както и крупния бизнес, за които в настоящия исторически момент единствената гаранция за просперитета на страната и собственото им бъдеще те виждат във възможността Путин да продължава да упражнява президентските си пълномощия. Въобщо, будят недоумение двойните стандарти на западната политология: когато става дума за функционирането на западната демокрация, то волята на народа, която той е изразил чрез гласуване, е задължителна за изпълнение. Когато такива волеизявления се осъществяват от народите в страните от Източна Европа и, най-вече в РФ, то там винаги има администра-

КОЙ?

тивен натиск и фалшификация даже тогава, когато на всичките десетки хиляди избирателни участъци, са монтирани камери за видеонаблюдение и се гласува машинно. Такива вопли се чуват и до днес по повод референдума за присъединяването на Крим към РФ, така бе и с волеизявленията на народите на Южна Осетия и Абхазия, в Донецка и Лугаска народни републики, така е и с президентските избори в Сирия, с изборите в Белорусия и т.н.

По волята на народите на РФ Владимир Путин има огромно преимущество пред Джо Байдън – той е работил с четирима американски президенти и има лични впечатления от проведените разговори, постигнатите договорености, неизпълнените обещания и променените позиции по много от въпроси на руско-американските и международните отношения за изминалите над 20 години. Той е готов да отговаря на всякакви въпроси, да развива тези, базирайки се на огромния си управленски опит. И най-важното, ако се постигне договореност, Путин може да гарантира, че подписаното от него споразумение, до-

говор или поет ангажимент, гарантирано ще бъде изпълнен.

Невероятно силна преговорна позиция!

В същото време преговорните позиции на американския президент издишат: страната е разделена на два непримирими лагера – не само политически, но и ментално, цивилизационно, и най-вече нравствено. Рушат се паметници и национални традиции, расовата дискриминация се възражда, но с обратен знак. Неограничената свобода "разстрелва" от упор традиционните ценности, американската идентичност и ети-

ката в отношенията между хората от едностранна Америка и тези от предрадията на мегаполисите. И всички те се въоръжават! Волунтаристичното печатане на необезпечени долари, рещавайки временно проблемите с безработицата и обединяването на американците, взривява икономиката и социалния мир в страната. "Океана" от фалшиви пари ежедневно генерира фалшив морал и фалшива демокрация, които рано или късно ще се върнат в обществото като бумеранг, нанасяйки му непоправими поражения. И в условията на тази нова "американска трагедия" предстоят избори за Конгрес и Сенат през 2022 г., а две години по-късно – и прези-

дентски. На Джо Байдън, оглавяващ т.нар. "демократичен" клан в американската политическа система, предстои тежка битка с републиканците и, най-вече, с новата идеология – "тръмпизма", която настоячиво и успешно търси подкрепа в обществото за "превръщането на Америка отново във велика страна". Битката е реална и се води на унищожение! Ще спечели онзи, който намери пътя за обединяване на нацията. И докато републиканците, начело с Тръмп, търсят опора в собствените сили чрез издигане ролята и мството на националната държава в живота на хората и бизнеса, то мозъчните тръстове на глобалистите, "гъл-

боката държава" и подопечните им СМИ на демократите отново, както преди 75 години, искат да обединяват нацията чрез насаждане на омраза към Русия, превръщайки я отново във враг и злодей! Убеждавайки Байдън, че този подход би бил победоносен за него, съветниците вероятно дават за пример обявеният от Рейгън през 1983 г. Съветски съюз за "империя на злото". Но тогава, както и сега, тезата бе "изсмукана от пръстите", служейки като оправдание за мощната пропагандна военнополитическа и икономическа кампания сред смъртта на Леонид Брежнев за силовото възпиране на развитието и прогреса на РФ и създаването на нови тежки проблеми на руските хора с цел възбуждане на недоверие към ръководството на тяхната страна!

Пошло и лъжовно!

Това е и обяснението за безпрецедентната за съвременната дипломация и с нищо не предизвикана персонална обидна на Байдън към руския президент, обявявайки го за Човек "без душа" и "убиец"! Заобирайки, че е отишъл твърде далеч, американският президент поизка и проведе телефонен разговор със своя руски колега, дал е някакви обяснения и предложил лична среща в най-близко бъдеще!

На стр. 4

От стр. 1

Вермахтът нахлуваше с 3 млн. и 900 хиляди щика, разпределени с германска акуратност в 159 дивизии, с близо 3500 танка и 44 000 оръдия. Неговата техническа съоръженост бе събрала оръжейната мощ на покорените народи в Западна и Централна Европа. Всъщност, срещу СССР бе хвърлена мощта на цяла Европа. От вече завоюваната Франция бяха иззети 5000 локомотива, 250 000 вагона, както и близо 5 млн. тона черни метали, което представляваше 73% от производството на френската металургия. И защото разгромът на Франция бе съкрушителен, то и унижението трябваше да бъде съответно. Нейната капитулация беше подписана в същия железопътен вагон, докаран наред Париж, в който бе подписано и поражението на Германия в Първата световна война. Бе поругана честта и славата на Франция, нейната доблестна и храбра армия. Горко на победените! Иззето бе въоръжението и бойната техника на цели 92 френски дивизии. Малка утеха е, че по същия начин бе постъпено и с 18 холандски, 12 английски дивизии и 6 норвежки. Към "Луфтвафе" се прибавиха още 3000 самолета, а „веселите танкисти“ на Гудериан, получиха 5000 френски танка. Само с трофейния авто-

„Веселите танкисти на Гудериан“ едва ли са предполагали каква трагедия ги очаква в просторите на суровата руска земя.

транспорт Вермахтът въоръжи 90 свои дивизии! Отделно към неговата мощ, след Аншлусът на Австрия и особено след завладяването на Чехословакия, съоръжеността на германския военнопромишлен комплекс, се увеличи в пъти. Нарасна и мощта на Вермахта в жива сила. Италия, Унгария, Испания, Румъния, Словакия и Финландия предадоха под германско командване още 1 млн. войници. Според различни данни броят на доброволците от бригадите и СС дивизии-

те, също е 1 милион.

В този смисъл планът „Барбароса“ е най-голямото военное нахлуване за всички времена в човешката история. Но той беше страшен не само с мащабите на своята целенасочена огнева мощ, а и заради мотивацията на германските воени части. Както свидетелстват протоколите от разпитите на попаднали в плен германски войници, в Първата фаза на войната, когато всекидневен танковите колонии на Гудериан разсичаха и мачкаха ру-

ската отбрана на Западния фронт, германските пленници не само са демонстрирали вълпеленото им расово превъзходство, но са се позовавали и на триумфа, и славата на маршалите Хинденбург и Лудендорф, разгромили императорската руска армия в Източна Пруссия през Първата световна война. С други думи, вдъхновени от победите на германското оръжие над Полша, Франция, Белгия, Холандия, Норвегия, Гърция и Югославия, войниците на Вермахта имаха съзнанието за силата, която представяват.

Извън това, планът „Барбароса“ се отличаваше в самата си същност от всеки друг военен план. Той поставяше под въпрос цели категории на понятието цивилизованост. Хладнокръвната методичност на войната с Русия изключваше категории като хуманност и етика. „Барбароса“ доразвиваше човеконенавистните идеи за изстреблението на цял един народ, които бяха заложени в един друг, прословут план, наречен „Ост“, който трябваше да осигури жизненото пространство на поданиците на Третия Райх.

В този смисъл, съдбата на аборигените от необятните руски простори – старци, мъже, жени и деца, не затрогваше „синеоки те рицари“, възпитани в духа на безусловното расово превъзходство. И военната машина на смъртта бучеше на най-високи обороти. Удивление предизвикваха единствено руско-соки обороти. Удивление предизвикваха единствено руско-хладнокръвие, спартанската лоялност към руската земя и плашещата, и смайваща готовност за саможертва на нейните синове.

В писма от фронта, макар и с изненада, и с насмешка, се описваше какъв непонят при „унтерменшините“ кодекс на честта, с който „Иван“ се опитвал да препотвърждава представата си за „светостта на живота“.

За съвременните адепти на глобализма от интернационала на необявения все още Вселенски Четвърти Райх, героичните победи на руския човек в дългите дни на войната, след 22 юни, са нетърпимо и непонятно духовно наследство на историята. Въоръжени с изпитаните Гьобелсови похвати на лъжата, те се стремят не само да пренапишат, но и по възможност да изличат историята такава, каквато е тя. Те знаят, че

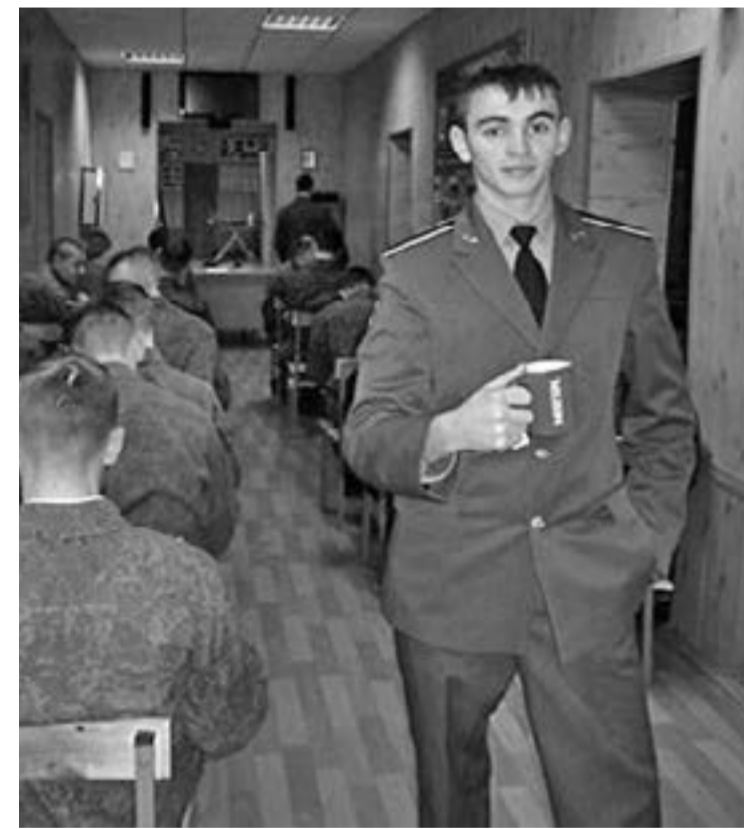
В ЦЕЛИЯ СИ РЪСТ

който владее миналото, е господар на настоящето. А който владее настоящето, негово е и бъдещето. Така подвигът и саможертвата, които са своеобразен катехизис на руския човек, както и готовността му да умре за своя си руски свят, отколкото да види поругано всичко, в което той върва и обича, пропагандата се стреми да осмива, да изкривява и опошлява. Мълнатата вълна на страховитите години на късната перестройка, която рушеше авторитети и пренаписваше историята, не успя обаче да обезличи възприятията на руските хора и техния морален кодекс. И светът изтръпна възхитен, когато на 17 март 2016 г. един старши-лейтенант от руските сили за специални операции, при ожесточените боеве за град Палмира, обкръжен от муджахидините на „Ислямска държава“, сам назова координатите на целта, които авиацията трябва да бомбардира. Той загина от бомбите на своите, но врагът бе унищожен. Неговото име е Александър Александрович Прохоренко. Роден е на същия този, едновременно трагичен и величав 22 юни, 49 години след като този ден бе възправил Русия в це-

лият ѝ ръст и след страшните рани, които тя понесе, написа възхитителната, неподражаема история на подвига на руския човек, който пречупи стоманения гръбнак на Вермахта и прие капитулацията на нацистка Германия, в самото леговище на звяря.

Смъртта на старши-лейтенант Прохоренко показва устойчивите и неизменните характеристики на обикновения руски човек. Показа ги като продължение на онзи подвиг от онова време, когато никой, дори съюзниците, не се съмняваха в германската победа. Но синовете на суровата руска земя защитиха с живота си своя народ и своята държава. Защитиха ги от поголовно изстребление.

Някъде из томовете на проф. Евгений Гиндев, които излязоха под общото заглавие „Векът на Сталин“, прочетох и запомних две свидетелства на двама безспорни злодеи, две мрачни фигури от нацисткия Райх: Адолф Хитлер и групенфюрер Хайнрих Мюлер – вездесъщият шеф на Гестапо. И двете свидетелства имат отношение към днешните неизменни цели и задачи, спрямо Русия, което значи, и спрямо нас като славянски на-

Старши лейтенант Александър Александрович Прохоренко е роден на 22 юни 1990 г. в с. Городки, близо до Оренбург. Последните негови думи са: „Командире, аз съм заобиколен, искам въздушна атака върху себе си.“

род. Цитирам ги без да посочвам източника, така както съм ги запомнил, струва ми се, завинаги.

Хитлер: „Силата на руския народ не е в неговата численост или организираност. Силата на

руския народ е в способността да ражда личности с мащаб на Сталин. По своите политически качества Сталин далече пре-

сти с мащабна на Сталин“.

Както се казва, приликата с тези 30 години след рухването на СССР, е случайна. Това че някой се е стремил да следва точно указанията на Фюрера, е въпрос преди всичко на „демократичен избор“.

Изявлението на групенфюрер Хайнрих Мюлер е твърде нелицеприятно и скандализиращо ценностите на нашите родни майкопродавци. И за него нямам източник, но отговорността за достоверността на цитата предоставям отново на авторитета на проф. Гиндев.

Мюлер: „Сега Сталин ми изглежда в съвсем друга светлина. Той стои невъобразимо по-високо от всички западни лидери... А това западно божлукчийско сметище все споменава Бога, но няма да му мигне околото да умори от глад цели народи, ако реши, че това е в негов интерес“.

Далече, напред във времето, ще да е гледал вездесъщият шеф на Гестапо. Какво ли би казал той за пандемията, за локдауните, за ваксините, за т.нар. зелени сделки и пр. начинания, подготвящи големи глад на човечеството!...

Все ми се струва, че в тези дни, в Женева, в защита на честните и обикновени хора, бяха очертани онези „нервни линии“, които злото не бива дори да си мисли че може да направи опит да прекрачи.

Предложението бе прието, но това явно се е сторило недостатъчно. Затова непосредствено преди срещата в Женева, васалиите от Г-7, НАТО и ЕС бяха призовани и те дадоха пълната си подкрепа на хегемона в разговора му с врага Путин, добавяйки към враговете и Китай на Си!

Вотговор на тази странна "артилерийска подготовка", Владимир Путин даде голямо интервю на американския журналист Кир Симънс от телевизия NBC, в което спокойно, уверено и с много ирония показва тоталното си превъзходство, отговаряйки на всички остри въпроси, които вероятно ще задава и самия Байдън по време на преговорите: и за Алексей Навални, и за приближаването на военните структури на НАТО до руските граници, и за измамата с устното обещание НАТО да не се разширява на Изток, и за отсъствието на стабилност и предсказуемост в действията на САЩ в Либия и Афганистан, в Близкия Изток и Сирия, и за положителните качества на Байдън и на Гръмпи, и за щедрото и нагло заплащане от чужбина на действията на руската опозиция, и за постоянните военни маневри на НАТО в непосредстве-

на близост до руските граници, и за измислените и с нищо не доказани обвинения за вмешателството на РФ във вътрешните работи на САЩ, и т.н. А в края на интервюто Путин, обобщавайки опита и резултатите от почти 20-годишната си служба като ръководител на руската държава, заявява:

"През 2000 г. Русия беше много близко до загуба на собствения си суверенитет и териториалната цялост, броят на гражданите, живеещи под прага на бедността беше колосален и катастрофален, нивото на БВП бе драстично ниско, златно-валутни-

НЯКОЙ СЕ ЗАВРЪЩА.

те ни резерви бяха 12 млрд. долара, а външните задължения – 120 млрд. дол. Докато сега ситуацията е коренно различна!"

Днес златно-валутните ре-

зидентство на САЩ може да сподели, че валутните резерви на САЩ са 8133 тона злато и 141,12 млрд.дол., а външния дълг на страната е 28,199 три-

лиона дол. или 108% от БВП. Третата важна промяна в Конституцията на РФ, внесена лично от президента Путин и до-развиваща чл.13 т.2, в който се казва, че в РФ "Не се допуска установяването на никаква идеология като държавна или задъл-

жителна", прокламира в чл.67.1 т.2, че: "Руската Федерация, обединена от хилядолетната си история, запазвайки паметта към предците, дали ни идеалите и вярата ни в Бога, а така също приемствеността в развитието на Руската държава, признава исторически сложилото се държавно единство."

Вярата в Бога, духовните идеали и единението на народите, които следват своите небесни покровители е крайгълния камък не само в международните отношения, в т.ч. и в руско-американските отношения, но и в

планетарната битка на доброто със злото,

на истината с лъжата, на традициите и високата нравственост, с новостъздадените псевдодемократични сурогати и двоен морал. Оръжията, трупането на богатства, политиката на възпиране, са допълнителни средства за глобалното превъзходство – основната стратегия е към манипулиране съзнанието на хората по света, превръщайки ги в робин на вещите, на ниските страсти, на властолю-

биято и преклонението пред силата. Ето защо десетилетия наред англосаксонската политика срещу народите от Изтока е дълбока и всецяло идеологизирана. Хвърлят се огромни средства за промиването на мозъците, създават се стотици мозъчни центрове, масмедии и ешалолизирани институти, чиято задача е деморализирането и нравствената деградация на огромни маси от населението на набелязаните за врагове и противници държави.

Преди десетилетия тоталитаризма бе обявен от западната демокрация за враг и препятствие за търсената от народите вяра в Бога. Днес, когато няма марксистко-ленинска идеология и голяма част от ръководствата на държавите от Източния блок са върващи християни, атаката е, че те (в случая Путин), са хора без души и лицемери, използващи вярата, за да разпространяват своите авторитарни похвати. Президентът на САЩ, изглеждайки нареждането на "дълбоката държава" отпрати тежки лични обвинения срещу своя колега. Въпреки отрицателната реак-

ция на общественото мнение, Байдън не се извини и продължава да разказва за диалога им от 2011 г., за който Путин въобще не си спомня, а и свидетели от американска страна, присъствали на преговорите казват, че такива думи не се произнасяни. Следователно, тази персонална агресия на американския ръководител явно е заготовка на "дълбоката държава" като част от дългосрочна стратегия за дестабилизация на руското общество. Потвърждение на този факт е въпросът на журналистката от "Уолстрийт джърнъл" Ен Симънс на пресконференцията на Путин в Женева: "Преди няколко години Вие сте се срещали с президента Байдън в качеството му на вицепрезидент. Той твърди, че Вие е погледнал в очите и не видал там душата Ви. При това Вие сте му отговорили: това означава, че ще се разберем". Коментирайки този въпрос, Путин неочаквано вмества, че в проведената току-що беседа, президентът Байдън "си е спомнил за своето семейство, за това какво си е говорил с майка си – това се важни неща. Те по принцип нямат нищо общо с темите на разговора ни, но въпреки това показват ниво или качеството на неговите морални ценности. Това е твър-

КОЙ?

де привлекателно и на мен ми се струва, че ние с него говорихме на един език." Неочаквано висока оценка за морала на Байдън, въпреки неморалното му поведение към Путин по-рано през годината!

И какво излиза? Само преди няколко месеца американският президент грубо обвинява руския си колега в бездуховност, а при личната си среща с него демонстрира високи морални качества. Къде е истината? Явно, в първия случай той е бил заставен да произнесе тежките лични обвинения, а във втория е действал импулсивно и искрено! Въпросът е КОИ диктува на американския президент? Когато Лин Форестър дьо Ротшилд и папа Франциск създават "Съюз за инклузивен капитализъм с Ватикана" (CICV), когато върху "знака" на Мано-на – еднородларовата банкнота – четем: "Ние вярваме в Бог" и "И то ни блаославя за новия световен рег!" (около на Луцифер), тогава разбираме, как и с какви идеи и средства ще се води поставената от президента Байдън главна задача пред западния свят: "борба на демокрацията с автократията през целия 21 век". И защо философията на Новия световен

ред през годините непрекъснато търси аргументи в Бога и християнската вяра, когато реалното измерение на този Нов ред са парите, богатството, властта и удоволствията? Отговорът е ясен - защото знае, че истинската сила е другаде: "В началото беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Слово. 2. То беше в началото у Бога. 3. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало. 4. В него имаше живот, и животът беше светлина на човеците". (Иоан 1:1-4)

Българският Учител и Предводител на Бялото братство Петър Дънов, в беседа на 20 май 1923 г. с ученици, представя нещата така: "Когато Христос дойде за пръв път в света, между евреите, Той ги попита: Можете ли да работите за мене, за Царството Божие? Евреите казаха: Я го разнишете този самозванец! Дойде Христос в Римското царство. – Можете ли да работите за мене? Там пък създадох инквизицията за Него. Най-после той дойде при англосаксонците. – Можете ли да работите заради мене? Те казаха: Ние не сме като евреите и римляните. Ще работим, но пари искаме. – Нали искате, ще ви платя. И днес те затова работят.

Събитие то е от кардинално значение за бъдещето на човечеството. Въпреки предвременно демонстративно показаното единство на западния свят в оценките си към Путин и Русия. Въпреки пълната свобода, предоставена на американската страна да подготви и организира срещата.

На 16 юни, следобед, край Женевското езеро, там където през 1985 г. Горбачов, в разговор си с Рейгън, сложи началото на подчиняването на Съветския съюз на волята на Америка, днес властелините на света, пред очите на световната общественост, се запознаха със силата и интелекта на Нова Русия!

ЩО Е ЗАКОН И ИМА ЛИ ТОЙ

д-р Радко ХАНДЖИЕВ Bulgarian Press Pool-Budapest

На 11 юли т.г. предстоят поредните парламентарни избори. След провала на XXXV Народно събрание да излъчи кабинет, залогът за бъдещето на нацията и възбуждането на държавността все по-тревожно поставя алармиращи въпроси, един от които е: Колко от кандидатите се притежават нужната правна грамотност, за да могат, в случай, че бъдат избрани за народни представители, да изринат натрупаният се в „Авгевите обори“ на законодателството, огромнен законодателен боклук?

Защото при сегашният влиющ упадък на националното ни правосъзнание, положението в законотворчеството е достигнало непознат в историята ни срив? За трите десетилетия „преход“ се нароиха подобия на закони, чиято единствена цел е да създа-

ват утежнения, да нанасят вреда на законните интереси на гражданите и бизнеса; „зако-ни“, които целят разрушаване на демократичната, правовата и социалната държава; „зако-ни“, които не съдържат обективно право. „Зако-ни“, за приемането на които „депутацията“ не е имала легитимен мандат!

Основателно възниква и въпросът дали днешните кандидати за народни представители разбират точно какво им предстои да извършат? Найясно ли са със смисъла на понятието „закон“? Направили ли са си труда да претърсят прага на която и да е библиотека, за да обогатят правните си знания и култура? Да погледат учебника по конституционно право? За да установят, че не всичко което сме наследили през трите десетилетия на „законотворчество“, може да бъде наречено „закон“, според смисъла и съдържанието на това понятие. Упражнение, което за някои може да се окаже с повишена трудност, но е задължително за всеки, който милее за бъдещето на Отечеството, независимо дали ще бъде избран или не.

Още Аристотел, в 3 век пр. Христос, дефинира закона като „ригидно установяване на общите правила“, като „разум-

ност без страст“. През епохата на Просвещението, схващането за закон е, „когато целият народ взема решения по отношение на целия народ“. Това разбиране на Жан-Жак Русо е залегнало в чл. 6 на Декларацията за правата на човека и гражданина, съставляваща увода към първата френска и въобще първата писана конституция, от 1791 г.: „Законът е израз на общата воля! Всички граждани имат право да съдействат за неговото създаване – лично или чрез техни представители. Той трябва да бъде еднакъв за всички, било когато покровителства, било когато наказва.“

За Леон Дюги, френски конституционалист от началото на 20 век, законът е акт, чрез който държавата изразява правата на обективното право или създава правила, организирани институции, предназначени да осигурят поставянето в действие на правилата на обективното право. Иначе казано, правилата формулирани от държавата, било за да констатира обективното право, било за да го постави в действие, сами са правилата на обективното право.

Големият наш конституционалист проф. Стефан Баламезов дефинира като най-важни характеристики на закона определеността, точността, общи-

ят интерес. Според него, само по такъв начин писаният закон представлява „най-действеното средство за опазване на индивида от произвола на държавата“. Леон Дюги е още по-категоричен: „Всеки, който отрича този характер на закона, няма друга цел освен съзнателно или несъзнателно да приписва на произвола някакъв правен изглед“.

Това разбиране за закона е залегнало и в Конституцията на Република България от 1991 г. Още в преамбула се прогласява решимостта за създаване на демократична, правова и социална държава; обявява се вяро-

ност към общочовешките ценности свобода, мир, хуманизъм, равенство, справедливост и търпимост; издигат се във върховен принцип правата на личността, нейното достойнство и сигурност. Преамбулът на Конституцията, следователно, дефинира рамките, в които трябва да се коват законите. И за да няма никакво съмнение, че Конституцията е призвана да опази индивида от произвола на държавата, неотменимат чл. 57 (2) повелява: „Не се допуска злоупотреба с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява правата и законни интереси на други“.

През годините на т.нар. „преход“, в края на всеки парламент,

председателят му рапортува колко законодателни актове са били приети и каква „огромна работа“ е била извършена. Само дето не казва колко от актовете всъщност са изменение и допълнение – често, на приети от същия парламент „зако-ни“. Поставям кавички, защото не може да се нарече „закон“, който поначало е бил негоден, та е трябвало веднага да бъде ремонтиран чрез поправки, изменения, допълнения и т.н. За да отговаря на смисъла на понятието, освен указаното от Аристотел до наши дни, законът трябва:

- * да обхваща изцяло материята, за която се отнася;
- * да бъде траен във времето, т.е. да не се налага да бъде изменян;
- * да бъде формулиран изчерпателно, кратко, точно и ясно, на общопотребимия личностен български език;
- * да не препраща отделни свои разпоредби за допълване от изпълнителната и/или други власти, защото компетентността на законодателя не може да се прехвърля; и т.н., и т.н.

Безкрайно много е натрупали се законодателен брак през годините на т.нар. „преход“. Към 01 юни 2021 г. (виж таблица-та).

Посочените примери вероятно

но отразяват една стотна от реално съществуващата вакханалия в законотворчеството. Всяко поредно допълнение и изменение в Закона за енергетиката, например, престъпва основни човешки права, води до по-нататъшно заробване на потребителите, поражда смъртност, със сигурност по-висока от т.нар. коронавирус! Защото повечето от разпоредбите на този „закон“ са във фразиращо противоречие с разписаните в чл. 19 на Конституцията гаранции за защита на потребителите срещу злоупотребата с монополизма!

А Законът за частните съдебни изпълнители (ДВ, бр.43/2005 г.)? Върховният законодател – Седмото ВНС, императивно е разписал в чл. 8 на КРБ, че държавната власт се разделя на законодателна, изпълнителна и съдебна. Съдебно-изпълнителна служба е част от структурата на съдебната власт. Съдебните изпълнители се назначават от министъра на правосъдието след провеждане на конкурс по чл. 265 от ЗСВ. Нека повтарим, Конституцията е върховен закон, разпоредбите ѝ имат непосредствено действие и другите закони не могат да ѝ противоречат. Така е в правните държави. Частна съдебна власт няма! У нас оба-

че, във фразиращо престъпване върховенството на Конституцията и вероятно срещу милионни рушвети, определена „депутация“ е приела противоправен, облагодетелстващ мутрите закон. Разбира се, Законът за ЧСИ е недействителен

за обявяване на комунистическия режим в България за престъпен (ДВ, бр.37/2000 г.)? Устройствен, процесуален, материален ли е този „закон“? Какви общи правила гръжили установява? Израз на общата воля ли е? Това никой от само-

Следните закони са били променяни/допълвани:	пъти	от год.
Гражданско-процесуален кодекс	38	2008
Данъчно-осигурителен процесуален кодекс	80	2006
Кодекс за социално осигуряване	156	2000
Закон за енергетиката	53	2004
Закон за здравето	88	2005
Закон за МВР	27	2014
Закон за устройството на територията	29	2001
Търговски закон	100	1992

и нищожен, но 16-та година бухалките му продължават „га респектират“ нацията, понеже облагодетелства властта на мутрите, която доскоро бе реалната власт в държавата.

Странно е обаче защо тогава уважаемият до неотдавна Омбудсман Мая Манолова, чиято основна задача е да защитава гражданите срещу нарушаване на основните им права и свободи, общува с мутрите от т.нар. „Камара на ЧСИ“, и дори ги кани на срещи в сградата на Омбудсмана?

А какво да кажем за за-клинието, наречено Закон

за обявяване на комунистическия режим в България за престъпен (ДВ, бр.37/2000 г.)? Устройствен, процесуален, материален ли е този „закон“? Какви общи правила гръжили установява? Израз на общата воля ли е? Това никой от само-

крите се сред 30-те най-развити държави в света. „Четири-десетилетия от края на 40-те години на XX век са най-успешният период в новата история на България.“ Не го казва пишещият тези редове, а професорът по балканска икономическа история в Мерилендския университет Джон Лемпи в монографията си „Българската икономика през XX век“ (The Bulgarian Economy in the Twentieth Century, John R. Lampe, New York: St. Martin's Press, 1986. Pp. 245).

А по броя на „престъпни“ прояви и нарушаване на законността, „комунистическият режим“ нареди страната ни на едно от последните места в света; за разлика от днешното мутрократично властване, което ни върна на едно първите места, само че по мащаби на организираната престъпност. Именно днешният режим, а не „комунистическият“, отпрати два милиона български граждани в откъснато и още над два милиона – да търсят насъщния в „тая пуста чужбина...“

Накрая, но не последно място, кандидатите за народни представители добре е да знаят, че закони не се пишат, както твърди един от най-вокалните политици на „прехода“, а се извеждат от обективната действителност и трябва да отразяват обективното право. Но за това са нужни безукорна нравственост и изключителен

професионализъм! И ако все пак някой успее да прокарат актове, противни на интересите и волята на народа – на Носителя на държавната власт, в престъпване на Конституцията и обективно право, нека знаят, че такива актове не могат да пораждаат правно действие. Те са нищожни по дефиниция, представляват едно правно нищо и Президентът има право да не ги допуска. Длъжен е да ги върне за повторно обсъждане. И ако отново „депутацията“ се опита да ги промуши и формално да ги обяви за „зако-ни“, както повечето от актовете на предходните парламенти, президентът следва да приложи нормата на чл. 150, ал.1. да сезира Конституционния съд за тяхната отмяна; а спрямо народните представители, главни тези противоправни актове, да се открие процесуална вина.

Това е пътят, който днешните кандидати за народни представители следва да изминат, за да осмислят ще е това закон и има ли той почва у нас. Само така България ще може успешно да постави ново начало, за да се придвижи към гражданско общество и да заеме своето достойно място в обединена Европа!

Въпреки огромното количество журналисти и пряко предаване на събитието от двата най-големи световни телевизионни канала, въпреки специално подготвените провокационни въпроси и специално подготвените информационни течеви в публичното пространство, пресконференцията на Владимир Путин имаше ефекта на взривила се информационна бомба. Руският президент отговори на 18 въпроса като на западните журналисти бе дадена лично от президента възможността да задават всякакви въпроси. Пред себе си руският президент нямаше никакви информационни помагала, а и времето на пресконференцията бе удължено лично от Путин, въпреки опитите на пресекретаря Песков да я прекрати, заради срещата на Путин с шведския президент. На проведената по-късно пресконференция Байдън отговори само на два зададени въпроса, а останалите отговори бяха на предварително подготвени въпроси. Встъпителното слово на американския президент бе четено по телесуфлър.

Путин демонстрира изключителна ерудиция, познаване в детайли и съвършенство проблематиката в руско-американските отношения, а по въпросите на сътрудничеството в Арктика и атаките в киберпространството, говореше като непосредствен участник в преговорите на ниво тесни специалисти. Главна особеност в стила на Путин при общуването му с журналистите и, най-вече с американските, бе моменталното съпоставяне на критикуваните явления в Русия с тяхното решаване в Америка. Протресеващи бяха данните за кибератаките от САЩ към Русия и на Русия към САЩ, базиращи се на американски източници – съотношението на нерегламентираните навлизания в киберпространството на Русия от страна на САЩ за последните две години е 6,5 пъти по-голямо от това на руските хахери към САЩ. А е известно, че голяма част от американските санкции срещу РФ бяха въведени като наказания за руските кибератаки. Размазващ бе отговорът на Путин на въпрос, зададен от кореспондента на BBC Невес Стивън Розенберг, споделящ, че на Запад определено Русия като непрекъснато партньор на САЩ. Ето как Владимир Путин отговори: "Излизането на САЩ през 2020 година от Договора за противоракетната отбрана - непрекъснато история. Едностранично излизане през 2019 г. от Договора за ракетите със среден и малък обхват... Къде е стабилността тук? Нищо стабилно няма. Едностранично излизане от Договора за откри-

НЯКОЙ СЕ ЗАВРЪЩА. КОЙ?

то небе – кое му е стабилното? Почти нищо не остана в сферата на стратегическата стабилност... А ситуацията свързана с Украйна и Крим – от това произлезе всичко по-нататък. Пита се, кое е стабилното, когато подкрепяш държавен преврат в Украйна, където бившия президент Янукович бе дал съгласието си по всички искания на опозицията? Той беше готов да слезе от власт

би могло те да се случат. Байдън прие тази новост, наричайки Русия и САЩ две велики държави, за разлика от бившия си началник Обама, който обяви РФ за регионална държава с разпарчетосана икономика. Руската политическа система вече е все по-малка и по-независима. Руската политическа система вече е все по-малка и по-независима. Руската политическа система вече е все по-малка и по-независима.

на остава грижата му за благополучието на народа. В същото време, Западът запазва своите технологически и финансови възможности за натиск и сдържане, но това в бъдеще може да е и повод за сериозна криза в отношенията.

Безспорно срещата на високо равнище в Женева между президентите на САЩ и РФ бежи нов етап в международните отношения. На здравомислещите и родолюбиви българи им остава възможността да се организират в мощно и всенародно движение, което да се върне към историческите ни корени, към православната етика и явна служба на Родината. Избран народ не означава самовлюбен в себе си изключителен народ. Избран е онзи народ, който тачи дедите си, който е готов на саможертва за Отечеството и, който търси и защитава доброто, уствършенствайки себе си, проявявайки грижа към неоправданите. Нашата земя е земята на божественния Орфей, прославящ любовта и хармонията между хората. Нашият народ е вдъхновил св. Константин-Кирил Философ да извърши гениалното си душеспасително дело, нашата съборност е дала сила на Св. княз Борис-Покръстител, прозрял мощта на Божие слово и дарил славянските народи с език и книжнина. Съвършените богомили и прозренията на Св. Иван Рилски, събрал в юмрук духовната мощ на българското племе в отстояване на вярата и езика си през петстотинте тъмни години, безумно обичащите Отечеството си Христо Ботев и Никола Вапцаров, изгорели във вечния и свещен жертвен огън за България, мъдрият и духовен обновител на българската древна култура Петър Дънов, живата връзка с небесния свят обичаната баба Ванга, която преди да си замине от този свят изрече крайно нужното ни днес послание: "България ке я бъде!" – всички тези духовни стожери на българщината дават самочувствието, че българите са духовните кредитори на човечеството през вековете. Всички тези избрани цовеци ни призовават от небесата да се впрегнем в един общ въпрос и да последваме Божия промисъл за израждането на България като Държава на духа!

и след три месеца да се проведат нови избори. Не, трябваше да се извърши кървав преврат, който доведе до известните Ви последици – в Югоизточна Украйна и по-късно в Крим. И Ви продължавате да твърдите, че ние се държим непрекъснато? Аз не мисля така!"

На срещата в Женева Путин отиде като ръководител на Нова Русия, а Байдън – на Завръщачата се Америка. Америка, която днес рестартира отношенията си със съюзниците, възстановява единството на Запада и реновира избледнелия пресъхнал на демокрацията. Проектът на Байдън определено е реставрационен, но такъв е и този на Путин, що се отнася до системата на международните отношения. Защото отношенията с Русия отсега нататък следва да се изграждат не на основата на нейното потенциално подобие на Запада и не на основата на западната оценка за нейното състояние и интереси, като по този начин нейното ръководство е свободното от отговорност пред опозицията и пресата в новия период на трансформация, но задължител-

но след три месеца да се проведат нови избори. Не, трябваше да се извърши кървав преврат, който доведе до известните Ви последици – в Югоизточна Украйна и по-късно в Крим. И Ви продължавате да твърдите, че ние се държим непрекъснато? Аз не мисля така!"

на остава грижата му за благополучието на народа. В същото време, Западът запазва своите технологически и финансови възможности за натиск и сдържане, но това в бъдеще може да е и повод за сериозна криза в отношенията.

на остава грижата му за благополучието на народа. В същото време, Западът запазва своите технологически и финансови възможности за натиск и сдържане, но това в бъдеще може да е и повод за сериозна криза в отношенията.

на остава грижата му за благополучието на народа. В същото време, Западът запазва своите технологически и финансови възможности за натиск и сдържане, но това в бъдеще може да е и повод за сериозна криза в отношенията.

Българската държава на духа не е победена и не може да бъде победена. Именно сега тя се самоочиства. И чертае новите си, още по-общири граници. "Не се гаси туй, що не гасне!". Не може без периоди на пропядания, не може без падения. Това, което сега преживяваме може да се сравнява само с вътрешния ни разпад в края на XIV век. Но светът отново ще види нашия жизнен светъл образ и чудото на поредното ни Възраждане". (Из „Потопът и зачатците на българския хаос“ от Атанас Лазовски).
Да чуем, да го проуедем и да го направим!

на остава грижата му за благополучието на народа. В същото време, Западът запазва своите технологически и финансови възможности за натиск и сдържане, но това в бъдеще може да е и повод за сериозна криза в отношенията.

на остава грижата му за благополучието на народа. В същото време, Западът запазва своите технологически и финансови възможности за натиск и сдържане, но това в бъдеще може да е и повод за сериозна криза в отношенията.

на 21 юни 1920 г. е роден Веселин Йосифов – публицист, литературен критик, общественик, талант и име преминало като метеор през високото небе на Българската култура. Наричаха го Весо Кучето, защото хапеше бездарие и безмислието във всички техни проявления. Беше истински патриот и човек на делото. Захапан от ухапаните от него, той си отиде инфарктно недоумяващ за времето, в което българомразие то започваше да бъде представяно за добродетел.

Потомък на един от най-светлите деятели в българската национална революция – Кольо Ганчев, председател на Старозагорския революционен комитет, Веселин Йосифов носеше в неспокойното си сърце живите въглини на родолюбие и тревогата за бъдещето на Отечеството. Неговото ярко и неповторимо слово плъщеше като

камшик над духовните маломерници и предатели, и сплотяваше сърцата на всички, за които България бе връх и хребет на дълга, и неугасима светлина за душата.

Да си спомним за него. Той си отиде на 3 септември 1990 г. и вече 31 години свободното му и неповторимо слово остава несъбрано. Днес, на връх 101-годишнината от неговия ярък, духовен земен път, публикуваме „Знамето“ – този бисер, затрупан от бездуховната плява на забравата.

Все ни се струва, че и в последните си дни е търсил кому да го предаде, за да събира и води смъртната дружина на честта и волята за България. Жив си, бай Веселине! Тук си! България не е село без кучета! От името на всички негови почитатели. Минчо Минчев

Веселин ЙОСИФОВ

З а мен знамето не е атрибут на власт. Под знамето са воювали в някакво войни моите деди и бащи. Знамето е за мен съдба на народа ни, защото още по времето на Раковски и Левски то е събирало своите цветове.

Моя реликва е тетрадката на едно тринайсетгодишно момиче. С неукрепнал почерк то пише в своя Дневник: „Днес, 13 март 1913 г., Одрин падна. Беше точно десет часа без пет минути. На покрива на нашето училище ние, няколко момичета българчета, дигнахме Българското знаме, което сами уишихме снощи!“

В Осма Тунджанска дивизия служи бащата на това момиче. Дивизията има славни полкове – наследници на знамената на три Опълченски дружини – Шейновският, Шипченският и Балканският! Шейновци шурмуват Айвазбаба. Шурмуват така, както се е шурмувало в ония години. Крепостта е била обявена на всеослушание за непревземаема. Поне така са заявявали германските генералщабни офицери, които са били на турска служба. Така са писали французките вестници. Писали са така и британските вестници. Писали са всички, които са имали кореспонденти и при турците, и при българите. Писали са дълго, защото дълго е продължавала обсадата на Адрианопол, запазил славата си на седалище на кръстоносците – спасители на Божия гроб и на други ценности на Европа.

Одринската епопея е връх на справедливата Отечествона война на българския народ през 1912-1913! Именно справедлива! Именно Отечествона! Защото аз не зная моят народ да е водил несправедливи, завоевателни, насилнически войни. Той е воювал винаги на свои територии с българоезично население. Поне тогава е било така!
Брадасал, почернял от барут, източен от среднощните атаки, бащата се втурва в освободената крепост да тър-

ЗНАМЕТО

си своето момиче. Над Одрин още димят последните снаряди, когато той зърва сградата с българското знаме на покрива. И момичето потъва в прегръдката на бащата-войник.

„Най-щастливият миг в моя живот“ – продължава момичето в своя Дневник.
А в двора на училището още стои дупката от самодейната бомбардировка на подпоручик Топракчиев. Неговото брезентово леко самолетче се е завъртяло няколко пъти над покрива на училището, където няколко момичета българчета са развявали мал-

и болни турски войници – продължава в своя Дневник момичето. – Те са прости, но добри хора, доведени от Мала Азия, неграмотни и кротки, третирани сурово и жестоко от офицерите си, които говореха френски и немски.“

Трицветът е задължавал българските момичета да бъдат милосърдни, да пазят благородството си, да дават хлябната си на войниците, срещу които воюват бащите им.
Ето какво е българското знаме!
Поне в Дневника на момичето от 1913 година в Одрин!

25.11.1986 г., ул. „Хан Крум“ 12, кабинета на главния редактор на изданието „Антени“ и Кирило-Методиевския вестник „За буквите-О писменехъ“, Веселин Йосифов. В ръцете му е току-що донесената от самия майстор чирпанска кама, поръчана за подарък на академик Дмитрий Лихачов по случай 80-та му годишнина. Сред весело оживление се обмисля оригинално посвещение, което трябва да съдържа пожеланието към юбилеяра неговото публицистично слово да бъде остро като чирпанската кама.

ки трицвети и са приветствали българските икаровци, за които е било съдено да се запишат първи в историята на военната авиация.
На самолетчето на подпоручик Топракчиев са били изписани същите три цвята на българското национално достояние.
„Ние помагахме на ранените

танбул, та във взаимни разговори, на чаша тежко сладко кафе да се разбере, че няма за какво да бъдем врагове.

Не е вярно, че турският народ ненавижда българския народ, защото и в улиците на някогашния Одрин, и в улиците на днешния Любек, където има квартали на т.нар. „гастърбайтери“, и по пътищата на България, през които преминават вече години подред милиони турци, ние винаги сме били съседи и сме намирали по някой друг общ сърдечен „лаф“!

Нима е наша вина историческото обстоятелство, че и с наша помощ Виенската катедрала „Свети Стефан“ не сподели съдбата на Константинополската „Света София“! И нима е перспектива на цивилизацията превръщането например на Кьолнската катедрала дори една пета от гласоподавателите!

Не е вярно, че кръсът срещу България надува турският народ, защото най-добрият негов гласове глъхнат в седемдесетте и седем нови затвора из Анадола!
Не е вярно, че лъска модерните си ятагани турският народ, защото и досега крият от него най-добрия турски поет Назъм Хикмет, който изрази пред български писатели възхищението си от „Балканджи Йово“ и от Ботевава балада „Хаджи Димитър“. И едновременно с това са „анти-турски поеми“. Такава е съдбата ни!“ – допълни с горчивина Назъм.

Не е вярно, че в турските вестници говори турският народ, защото в Истанбулските гробища е моят покоен приятел Мустафа Юджел, който ме наричаше своя побратим и аз също много скърбих за смъртта му. Мустафа бе главен секретар на Съюза на турските журналисти и ме развеждаше из всички редакции на Ис-

танбул, та във взаимни разговори, на чаша тежко сладко кафе да се разбере, че няма за какво да бъдем врагове.

НА ИЗБОРИ, КАТО НА ВОЙНА!

Петко ПЕТКОВ

Лъжи, хвалби, саботаж, доноси и хленчове редуват „калинките“ на ГЕРБ от София до Брюксел.

Откакто бившите управляващи герберони изпаднаха в опозиция и бяха повлечени от разкритията на служебното правителство за заварената корупционна схема, наречена „Моделът Борисов“, те скъсаха всякаква връзка с нормалната човешка логика. В момента се мятат като плъхове в капан, паникьосани до такава степен, че „изгубиха пуsulата“ и започнаха да се самопровергават, редувайки пропагандни тези, които взаимно се отричат. Една лъжа захлупва предишната, за да бъде на свой ред опровергана от следващата уйдурма.

Например, след оповестените от САЩ санкции срещу олигарсите-коруптатори Божков и Пеевски, плюс още няколко физически и десетки юридически лица, между които двама бивши заместник-министри, един бивш шеф на Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ) и един от миналата седмица вече бивш заместник-председател на Бюрото за контрол на СРС, Бойко Борисов прибегна до фалшивата си почит към „Началника“, за да покаже, че не той е подкупваният от Божков „действащ политически лидер“, визиран в доклада на американския Финансов департамент. „Не сме взели една стотинка от Божков!“ - декламира патетично и се кръсти „нашият Лидер“. Сякаш на този свят има крадец, който си признава греховете без бой. И уверява, че с Пеевски се е срещал само, за да обсъждат проблеми на смесените райони.

Какви проблеми може да обсъждат Борисов и Пеевски, освен „запазването на етническия мир“, сиреч разпределянето на евросубсидиите и сферите на влияние между ГЕРБ и ДПС? Заместник-председателят на ГЕРБ Томислав Дончев, който в трите кабинета на Борисов отговаряше за „усвояването“ на европей-

ските фондове, обяви Божков и Пеевски за „комуникационен недостатък на ГЕРБ“. Т.е., че ГЕРБ не са успели да обяснят на обществеността, че нямат нищо общо с двамата олигарси, посочени в доклада на американското финансово ведомство като основни корупционери в България. Ако това е истина, защо Борисов освободи министрите Владислав Горанов, Младен Маринов и Емил Караниколов? За несправие с работата или заради съмнения, че са под влиянието на ДПС и на Делян Пеевски в частност? Самият Борисов обоснова своето решение със съществуващите в структурите на ГЕРБ подозрения, че тримата работят за ДПС. Очевидно твърденията на Томислав Дончев, че Божков и Пеевски са само „комуникационен недостатък“ на ГЕРБ, са просто поредната „уйдурма“, която цели да смекчи очакваните негативни за ГЕРБ изборни последици от санкциите по Закона „Магнитски“. Странно е все пак, че и тримата не бяха оставени да гладуват, а бяха изпратени „с благодарност“ на друга отговорна работа. Горанов беше натоварен да пише предизборната икономическа програма на ГЕРБ, а Маринов беше включен в изборните листи на партията и дори заседава малко в 45-то Народно събрание.

Но, когато служебният министър на здравеопазването Стойчо Кацаров пенсионира и изпрати с благодарност на заслужен отряд професор Тодор Кантарджиев, от ГЕРБ инспирираха „масов протест“. А Столична община го нае за съветник по въпроса за борбата с коронавируса.

Всички кадрови промени, извършени от служебното правителство, бившите управляващи наричат „листка“, „реваншизъм“, „преврат“, „връщане на комунизма“, „политическа репресия“ и т.н. Дори се оплакаха на Брюксел с писмо, в което някои провидяха пръста на видния отвсякъде еднакво „син“ евродепутат Александър Йорданов. В него се повтаря тезата на ГЕРБ и Борисов, че служебното правителство работи като предизборен щаб на президента Радев. Само че разкритието от това правителство служи на злоупотреба и кражба на европейски и национални бюджетни средства валаят като от рог на изобилието и поставят герберските пропагандисти в неловко положение. Което на свой ред ги принуждава да дават абсурдни обяснения като тези, че видни за лошия имидж на

България са бившите премиери Жан Виденов, Иван Костов, Сергей Станишев и Пламен Орешарски, а не шефът на собственото им „най-успешно“ управление в продължение на 11 години. Напомням че Виденов управлява само две години, а Пламен Орешарски – малко повече от една. И че Виде-

ни подаде кандидатурата на България за членство в ЕС, а правителството на трояната коалиция с премиер Сергей Станишев вкарва България в Евросъюза. Докато за 11 години на власт Борисов ни докара до чакалната на еврозоната и Европейския банков съюз. В замяна, България, по време на неговото управление, си остана най-бедната и най-корумпираната страна в Европа. А по време на пандемията с коронавируса се нареди на първо място по процента на починалите на 100 000 души на последно по дела на ваксинираните срещу COVID-19. Да не говорим за неосъществените реформи в правосъдието, здравеопазването, икономиката, образованието и културата. Ако днес сме на последно място по обхват на ваксинацията срещу коронавируса, това се дължи именно на последния кабинет на Бойко Борисов и създадения от него Национален оперативен щаб (НОЩ). Не друг, а тъкмо Борисов и неговият здравен ми-

нистер Костадин Ангелов, се хвалеха с особения „български модел“ на управление на कोरोनाкризата, от който се възхищаваха и се учели всички европейски и световни лидери. Незаконните трансплантации в бившата правителствена болница „Лозенец“, безогледните харчове, опра-

вядвани постфактум с фалшиви протоколи от несъстояли се заседания на борда на директорите в болница „Александровска“ или лекуваните „по документи“ чернодробни болни в „Пирогов“ - това ли са жалоните на „българския модел“? Или той се символизира от пациентите, починали на стълбището пред една болница, без да дочакат да бъдат приети и лекувани от ко-ронавируса? Този модел не е български, а герберски! От всяка негова fibra мирише на корупция, но оправданията на политическите покровители на този ендемичен порок са плитките и от „ремонтираните“ за милиони язовири, изпразнени и затревени не от служебното правителство, а от Държавната консолидационна компания (ДКК) и гербовото Министерство на околната среда и водите (МОСВ). Първият шеф на това министерство в третия кабинет на ГЕРБ, Нено Димов, докара водната криза в Перник и беше съден за безотговорност.

А вторият – Емил Димитров-Ревизоро, предстои да се срещне с прокуратурата. Когато министърът на икономиката от служебното правителство Кирил Петков показва плачевното състояние на „ремонтираните“ от ГЕРБ язовири, от „шайката“ изреваха, че язовирите са били изпразнени точно от служебния министър, за да бъдат уличени неговите предшественици. Когато им показах тревата, поникнала не за един ден на дъното на „ремонтираните“ съоръжения, отговориха, че язовирите са били източени за ремонта на стените, а не на дъното им. Оставаше да кажат, че в това състояние са ги наследили от Орешарски. И че вместо за ремонта на язовирите, парите са били пренасочени за ремонта на „стотици църкви, манастири, джамии, спортни съоръжения, опери и театри“.

Точно толкова нелепи са оправданията на уволнения на 7 юни, но отказващ да напусне поста си шеф на „Автомагистрала“, за преведените авансово 1,8 млрд. лева за изграждането на отсечката от АМ „Хемус“ между Ябланица и Търговище, за която дори няма проект. Няма и магистрала. Затова пък е изграден паркинг на частна фирма, на който спешно бяха докарани земекопни машини, предназначени да излъжат тръгналата на проверка служебна министърка на регионалното развитие и благоустройството Виолета Комитова.

Обаче хитът на измамите са краставиците, новите тикви на шашките с евросубсидии. Проверка на министъра на земеделието Бозуков е показала, че близо 60% от площите, кандидатствали за евросубсидии, не са виждали и няма да видят краставици. И на този факт от ГЕРБ ще намерят някакво оправдание. А можеше просто да постъпят като героинята на Шолохов, които вървейки по пътя намерили един кожух. На следващия ден единият припомнил как са вървели и намерили един кожух и поиска да си го разделят, а вторият запита: „Какъв кожух?“

Да чакаш от крадец да се признае за виновен – това е безнадеждно начинание. Дори ако откъд Атлантика бяха посочили Бойко Борисов като „действаща политически лидер“, на когото Божков е давал подкупи, от ГЕРБ пак щяха да се оправдават с „комуникационни недостатъци“. И щяха да се кънат и кръстят вкупом, че не са взели и стотинка, нито са пипали златно кюлче. Ерго, онова дето го ви-

Като член на Президборен щаб на Коалиция „БСП за България“, ПП „Нова Зора“ изгради свой президборен щаб за изборите на 11.07.2021 г. Тук са подбрани основни акценти от Президборната платформа на коалицията, с цел да бъдат използвани в президборната кампания, провеждана от ПП „Нова Зора“, сред членовете и симпатизантите на партията, и читателите на в-к „Нова Зора“.

Послание (слоган): „Сигурност в промяната. С грижа за Теб!“

Стратегически приоритети:

1. Защита на конституционния ред и прилагане на принципите за демократична, социална и правова държава.
2. Премахване на пазарния принцип в здравеопазването и образованието. Безплатно и общодостъпно образование и здравеопазване.
3. Нов модел на икономическо развитие. Разширяване и защита правата на работниците, подкрепа за малкия и средния бизнес, родното производство, индустрия, земеделие.

Основни направления за реализация на стратегическите приоритети:

1. Върховенство на правото, резултати от борбата с корупцията и защита на човешките права.

Цел: Отстраняване на политическото влияние върху съдебната система, недосягаемостта на висши длъжностни лица и двойния стандарт на прокуратурата. Въвеждане на европейски стандарти за защита на правата на гражданите.

1. Налагане на съдебен контрол върху актовете на главния прокурор;
2. Нова съдебна карта, гарантираща равен достъп до правосъдие, бърз и справедлив процес, уравновесено натоварване на ра-

дяхме на кадрите с чекмедже то положение с думите: „Хаос, безотговорност и безпорадност. Корупция, замаскирана с благовидни юридически предлози“. Поради това, освен бюджета, служебният кабинет ще трябва да пренапише и плана за развитие и устойчивост, който България трябва да представи пред ЕК. На този фон подслушванията на опозиционни политици от службите на Борисов изглеждат като бял кахър. По-голямо внимание заслужава установеният от втория министър Бойко Рашков факт, че в една от дирекциите на МВР са намере-

ли лозунги на ГЕРБ. И че сигналите за купуване на гласове от ГЕРБ и ДПС изобщо не са били разглеждани и разследвани. Това не е ли доказателство за фактическата коалиция между двете „евроатлантически“ ориентирани партии. Или „шайки“, ако използваме определения на „политолога“ Антон Тодоров за ГЕРБ? И това ли няма връзка с Делян Пеевски?

На 16 юни служебният премиер Стефан Янев уволни шефа на Държавна Агенция Разузнаване (ДАР) Атанас Атанасов, което ни навежда

„СИГУРНОСТ В ПРОМЯНАТА.“

„С ГРИЖА ЗА ТЕБ!“

ОСНОВНИ АКЦЕНТИ ОТ ПРЕДИЗБОРНАТА ПЛАТФОРМА НА КОАЛИЦИЯ „БСП ЗА БЪЛГАРИЯ“, ЗА ИЗБОРИТЕ НА 11.07.2021 г.

1. Ботата на съдилищата;
2. Закриване на специализирания съд и прокуратура;
3. Нов закон, структура, функции и правомощия на Антикорупционна агенция;
4. Превръщане на Министерството на правосъдието в основен център за планиране и осъществяване на реформи. Създаване на Съвет за криминално-логични изследвания;
5. Законодателен процес, недопускане на лобистки и корупционни текстове;
6. Съответствие на конфискацията на „необяснимо богатство“ със стратегията на ЕС, че „престъпността не си струва“;
7. Разширяване правомощията на омбудсмана и Висшия адвокатски съвет да сезират Конституционния съд;
8. Реализиране на лична имуществена отговорност на длъжностните лица, които нарушават основните права на гражданите (регресивна отговорност);
9. Обезщетение за нарушаването на правата, защитени от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, от вреди, причинени от държавата и общините.

1. Премахване на делегираните бюджети. Бюджетно финансиране само за държавни и общински училища;
2. Ревизиране на учебните програми и учебното съдържание;
3. Създаване на един електронен регистър за образователния статус на всяко дете и ученик. Обхващане на всички, подлежащи на задължително образование в системата;
4. Осигуряване на безплатни детски ясли и градини;
5. Подобряване на материалните условия във всички детски градини и училища;
6. Ежегодно увеличаване на учителските заплати и поддръжане на нивото им над средната работна заплата за страната с цел осигуряване на достоен доход.

Мерки за висшето образование:

1. Система за държавно финансиране на висшето училище, обвързано с резултатите от обучението и изследванията;
2. Активно участие на държавата в планирането и развитието на национална карта „Образование-икономика“, изработена от държавата, общините, синдикатите, браншовите организации и бизнеса;
3. Работеща система за финансово стимулиране и кредитиране на студентите и докторантите;
4. Развитие на центрове за върхови технологии, научна и развойна дейност, технологичен трансфер. Цифровизация на образованието и свързаното му с икономиката.

Цел: Достъпни здравни грижи за всеки. Прозрачност и контрол на финансирането.

еднократна помощ за майки-студентки от 2880 лв. на 6500 лв. (обхваща над 6000 майки);

5. Еднократна помощ от 250 лв. за всички деца от първи до четвърти клас, давана в началото на учебната година (обхваща 120 000 деца);

6. Безплатни учебници за всички ученици от 1 до 12 клас (обхваща над 580 000 ученика);

7. Облекчаване на данъчната и осигурителната тежест за работещи родители чрез въвеждане на 500 лв. необлагаем минимум за всяко дете (обхваща над 755 000 семейства);

8. Нулев данък върху доходите от труд до навършване на 26 години (обхваща близо 300 000 млади хора);

9. Безплатни детски градини и ясли (обхваща близо 220 000 деца);

10. Осигуряване на по-високи доходи за пенсионерите чрез пренасяване на всички пенсии спрямо средния осигурителен доход през 2017 г. (обхваща близо 1.3 милиона пенсионери);

11. Създаване на държавни социални предприятия и финансиране на предприятията за хора с увреждания;

12. Законодателство в защита на хората с увреждания и гарантиране правото на труд и достоен живот.

5. Култура

Цел: Запазване и развитие на българската култура. Свобода на медиите.

Мерки:

1. Устойчиво развитие и гарантирано от не по-малко от 1% от БВП чрез бюджета на Република България;

2. Равнопоставеност на финансирането на творците от държавните, общинските и частните културни организации от публичния ресурс;

На стр. 10

1. Премахване на делегираните бюджети. Бюджетно финансиране само за държавни и общински училища;
2. Ревизиране на учебните програми и учебното съдържание;
3. Създаване на един електронен регистър за образователния статус на всяко дете и ученик. Обхващане на всички, подлежащи на задължително образование в системата;
4. Осигуряване на безплатни детски ясли и градини;
5. Подобряване на материалните условия във всички детски градини и училища;
6. Ежегодно увеличаване на учителските заплати и поддръжане на нивото им над средната работна заплата за страната с цел осигуряване на достоен доход.

Мерки за висшето образование:

1. Система за държавно финансиране на висшето училище, обвързано с резултатите от обучението и изследванията;
2. Активно участие на държавата в планирането и развитието на национална карта „Образование-икономика“, изработена от държавата, общините, синдикатите, браншовите организации и бизнеса;
3. Работеща система за финансово стимулиране и кредитиране на студентите и докторантите;
4. Развитие на центрове за върхови технологии, научна и развойна дейност, технологичен трансфер. Цифровизация на образованието и свързаното му с икономиката.

Цел: Достъпни здравни грижи за всеки. Прозрачност и контрол на финансирането.

еднократна помощ за майки-студентки от 2880 лв. на 6500 лв. (обхваща над 6000 майки);

5. Еднократна помощ от 250 лв. за всички деца от първи до четвърти клас, давана в началото на учебната година (обхваща 120 000 деца);

6. Безплатни учебници за всички ученици от 1 до 12 клас (обхваща над 580 000 ученика);

7. Облекчаване на данъчната и осигурителната тежест за работещи родители чрез въвеждане на 500 лв. необлагаем минимум за всяко дете (обхваща над 755 000 семейства);

8. Нулев данък върху доходите от труд до навършване на 26 години (обхваща близо 300 000 млади хора);

9. Безплатни детски градини и ясли (обхваща близо 220 000 деца);

10. Осигуряване на по-високи доходи за пенсионерите чрез пренасяване на всички пенсии спрямо средния осигурителен доход през 2017 г. (обхваща близо 1.3 милиона пенсионери);

11. Създаване на държавни социални предприятия и финансиране на предприятията за хора с увреждания;

12. Законодателство в защита на хората с увреждания и гарантиране правото на труд и достоен живот.

5. Култура

Цел: Запазване и развитие на българската култура. Свобода на медиите.

Мерки:

1. Устойчиво развитие и гарантирано от не по-малко от 1% от БВП чрез бюджета на Република България;

2. Равнопоставеност на финансирането на творците от държавните, общинските и частните културни организации от публичния ресурс;

На стр. 10

еднократна помощ за майки-студентки от 2880 лв. на 6500 лв. (обхваща над 6000 майки);

5. Еднократна помощ от 250 лв. за всички деца от първи до четвърти клас, давана в началото на учебната година (обхваща 120 000 деца);

6. Безплатни учебници за всички ученици от 1 до 12 клас (обхваща над 580 000 ученика);

7. Облекчаване на данъчната и осигурителната тежест за работещи родители чрез въвеждане на 500 лв. необлагаем минимум за всяко дете (обхваща над 755 000 семейства);

8. Нулев данък върху доходите от труд до навършване на 26 години (обхваща близо 300 000 млади хора);

9. Безплатни детски градини и ясли (обхваща близо 220 000 деца);

10. Осигуряване на по-високи доходи за пенсионерите чрез пренасяване на всички пенсии спрямо средния осигурителен доход през 2017 г. (обхваща близо 1.3 милиона пенсионери);

11. Създаване на държавни социални предприятия и финансиране на предприятията за хора с увреждания;

12. Законодателство в защита на хората с увреждания и гарантиране правото на труд и достоен живот.

5. Култура

Цел: Запазване и развитие на българската култура. Свобода на медиите.

Мерки:

1. Устойчиво развитие и гарантирано от не по-малко от 1% от БВП чрез бюджета на Република България;

2. Равнопоставеност на финансирането на творците от държавните, общинските и частните културни организации от публичния ресурс;

На стр. 10

НА ИЗБОРИ, КАТО НА ВОЙНА!

дяхме на кадрите с чекмедже то положение с думите: „Хаос, безотговорност и безпорадност. Корупция, замаскирана с благовидни юридически предлози“. Поради това, освен бюджета, служебният кабинет ще трябва да пренапише и плана за развитие и устойчивост, който България трябва да представи пред ЕК. На този фон подслушванията на опозиционни политици от службите на Борисов изглеждат като бял кахър. По-голямо внимание заслужава установеният от втория министър Бойко Рашков факт, че в една от дирекциите на МВР са намере-

ли лозунги на ГЕРБ. И че сигналите за купуване на гласове от ГЕРБ и ДПС изобщо не са били разглеждани и разследвани. Това не е ли доказателство за фактическата коалиция между двете „евроатлантически“ ориентирани партии. Или „шайки“, ако използваме определения на „политолога“ Антон Тодоров за ГЕРБ? И това ли няма връзка с Делян Пеевски?

На 16 юни служебният премиер Стефан Янев уволни шефа на Държавна Агенция Разузнаване (ДАР) Атанас Атанасов, което ни навежда

еднократна помощ за майки-студентки от 2880 лв. на 6500 лв. (обхваща над 6000 майки);

5. Еднократна помощ от 250 лв. за всички деца от първи до четвърти клас, давана в началото на учебната година (обхваща 120 000 деца);

6. Безплатни учебници за всички ученици от 1 до 12 клас (обхваща над 580 000 ученика);

7. Облекчаване на данъчната и осигурителната тежест за работещи родители чрез въвеждане на 500 лв. необлагаем минимум за всяко дете (обхваща над 755 000 семейства);

8. Нулев данък върху доходите от труд до навършване на 26 години (обхваща близо 300 000 млади хора);

9. Безплатни детски градини и ясли (обхваща близо 220 000 деца);

10. Осигуряване на по-високи доходи за пенсионерите чрез пренасяване на всички пенсии спрямо средния осигурителен доход през 2017 г. (обхваща близо 1.3 милиона пенсионери);

11. Създаване на държавни социални предприятия и финансиране на предприятията за хора с увреждания;

12. Законодателство в защита на хората с увреждания и гарантиране правото на труд и достоен живот.

5. Култура

Цел: Запазване и развитие на българската култура. Свобода на медиите.

Мерки:

1. Устойчиво развитие и гарантирано от не по-малко от 1% от БВП чрез бюджета на Република България;

2. Равнопоставеност на финансирането на творците от държавните, общинските и частните културни организации от публичния ресурс;

На стр. 10

3. Укрепване на музейната, библиотечната и читалищната мрежа. Реален виртуален достъп до техните фондове;

4. Работа с финансовите инструменти на ЕС и ЮНЕСКО;

5. Въвеждане на законови минимума за отразяване в медиите на български продукции (филми, музика и др.);

6. Закон за защита и употреба на българския език, писменост и книжковост;

7. Осъвременяване на Закона за културното наследство и наредбите към него;

8. Увеличаване на заплатите на читалищните, библиотечните и музейните работници;

9. Закон за сценичните изкуства;

6. Икономика

Цел 1: Увеличаване на доходите, борбата с неравенствата, ускорен икономически растеж.

Цел 2: Трансформация на икономиката, изградена на два основни стълба - цифровизация и водородна икономика.

Цел 3. Нов индустриален модел за иновации чрез интегриране на политиките в образованието, науката и технологиите.

Мерки:

1. Държавата насочва, координира и планира структурата на работната сила, съвместно със синдикатите, браншовите организации, бизнеса и университетите;

2. Прозрачно определяне на минималната работна заплата;

3. Подкрепа за малките и средните предприятия (МСП) чрез прозрачно и равнопоставено финансиране от Българската банка за развитие;

4. Изграждане и цялостна реорганизация на електронното управление;

5. Намаляване на административната тежест и процедури, вкл. счетоводната отчетност за микропредприятията, дребните търговци и производители;

6. Зелени обществени поръчки и предимства за осигуряване на всеобхватно рециклиране на строителните и масовите отпадъци;

7. Привличане на инвеститори в сектори с висока добавена стойност чрез държавни инвестиционни гаранции.

8. Увеличаване на капацитета на Национална компания „Индустриални зони“ и развитие на индустриални зони;

9. Изграждане на финансовата инфраструктура на Българската фондова борса;

10. Държавно и фискално стимулиране на цифровата икономика и в областта на изкуствения интелект.

7. Фискална политика

„СИГУРНОСТ В ПРОМЯНАТА.“

Цел 1: Фискална стабилност за устойчиво социално-икономическо развитие;

Цел 2: Възстановяване на доверието в социално-и здравно-осигурителната система;

Цел 3: Прозрачно и ефективно управление на европейските фондове и програми.

Мерки:

1. Предвидимост и устойчивост на данъчно-осигурителната система;

2. Намаляване ставките на ДДС за храни и лекарства;

3. Облекчаване на данъчната тежест чрез въвеждане на

на животни. Повишаване делът му на добавената стойност;

2. Насърчаване обединяването в кооперативни вериги на доставки и преработка на храни, при запазване на собствеността на земята и стопанската независимост на малки и средни фирми и производители. Стимулиране на държавно подпомагане;

3. Държавни гаранционни схеми за управление на риска и реакция при настъпване на неблагоприятни климатични или пазарни условия за земеделските стопани;

Цел: Ускорено развитие на устойчива, балансирана и ефективна транспортна система до 2021 г.

Мерки:

1. Изграждане на железопътна инфраструктура, гарантираща скоростно, сигурно и достъпно движение;

2. Обновяване на локомотивния, моторния и вагонния парк в рамките на две години;

3. Възстановяване на кораборемонта на плавателни съдове по р. Дунав;

4. Модернизация на пристанищата на р. Дунав и превър-

ване комплекса „*Марица-Изток*“ и намаляване цената на електроенергията;

3. Стимулиране разработването и внедряването на технологии, използващи водород;

4. Радикална промяна в областта на енергийната ефективност, чрез законодателни стимули за всеки български гражданин и търговско дружество, които допринасят за енергийна ефективност;

5. Дейности за изграждане на възобновяеми енергийни източници с акцент върху хидроенергийния потенциал на р. Дунав.

11. Регионално развитие

Цел 1: Стабилност и по-голяма самостоятелност на икономическите райони за планиране;

Цел 2: Държавна политика по доходите, болничните заведения, образованието и транспортната свързаност.

Мерки:

1. Създаване на Национален фонд за сближаване между регионите. Към фонда се създава Програма за изостаналите региони, която ще работи конкретно за Северозападна България, Родопите и Странджа-Сакар;

2. Укрепване на местната икономика чрез инвестиции в индустриални паркове, бизнес инфраструктура и социални предприятия;

3. Подкрепа за зеленчукопроизводство, овощарство, биеземелие и животновъдство;

4. Превенция на рисковете от наводнения, свлачища и горски пожари;

5. Улични мрежи, градска среда, зелени системи;

6. Подкрепа за създаване на нови фамилни малки и средни животновъдни ферми (до 20 глави едър рогат добитък или 100 овце/кози);

7. Специализирано ветеринарно обслужване с държавни ветеринарни лекари;

12. Отбрана

Цел: Гарантиране на териториалната цялост, независимостта и суверенитета на България, чрез преодоляване на занижените способности, значителния некомплект от личен състав, системното недофинансиране, занижените критерии и подготовката, лошите условия на труд и ниска мотивация на личния състав на българските въоръжени сили.

Мерки:

1. Развитие на българската ядрена енергетика. Приоритетно изграждане на нова атомна централа в Белене. Поддържане, модернизация и развитие на ядрените мощности на АЕЦ „Козлодуй“;

2. Нови зелени инвестиции

На Централния политически съвет, проведен на 20.06.2021 г. в София, председателят на областната организация на ИП „Нова Зора“ Евгения Иванова докладва за пълната готовност на първичните партийни организации по места да подкрепят листата на коалиция „БСП за България“. Решението е взето с пълно мнозинство след срещата с водача на избирателната листа в 15 МИР проф. Румен Гечев.

семеино подходящо облагане;

4. Справедливо облагане на доходите на гражданите, които получават над 3600 лв. месечно;

5. Въвеждане на прогресивно подходящо облагане и премахване на плоския данък;

6. Преразпределение на част от данъка върху доходите на физическите лица в полза на общините.

8. Земеделие

Цел 1: Модерно земеделие, което изхранва България;

Цел 2: Осигуряване на жизнена среда и социален стандарт в селата и селските райони.

Мерки:

1. Балансирано развитие на отрасъла чрез производство на различни култури и отглеждане

щане на реката в целогодишен плавателен коридор;

5. Превръщане на „Български пощи“ в основен доставчик на куриерски услуги в България;

6. Увеличаване на размера на субсидиите на междуселищен транспорт в малките общини, отдалечените и трудно достъпните населени места.

10. Енергетика

Цел: Социална и зелена енергетика на България.

Мерки:

1. Развитие на българската ядрена енергетика. Приоритетно изграждане на нова атомна централа в Белене. Поддържане, модернизация и развитие на ядрените мощности на АЕЦ „Козлодуй“;

@9. Транспорт

С ГРИЖА ЗА ТЕБ!“

не и развитие на въоръжените сили;

2. Инспекторатът на МО става основен орган за контрол;

3. Изграждане на професионална и привлекателна система за привличане, набиране, подбор и обучение, развитие и задържане на военнослужещите;

4. Балансиране на инвестициите в отбраната между хората, въоръжението и техниката, бойната подготовка и инфраструктурата. Повишаване на основното месечно възнаграждение за най-ниското звание за всяка категория военнослужещи и ежегодно определяне на минималната работна заплата;

5. Синхронизирана модернизация на въоръжението и техниката за трите вида въоръжени сили. Наличната бойна техника се поддържа, ремонтира и модернизира до приемането на нова;

6. Изграждане на система за нарастване на силите и средствата, и резерва за нарастване на отбранителната способност на страната;

13. Вътрешна сигурност и обществен ред

Цел: Държавата създава защитна стена за опазване сигурността и собствеността на гражданите. Борба с престъпността и корупцията.

Мерки:

1. Създаване на Национален фонд за сближаване между регионите. Към фонда се създава Програма за изостаналите региони, която ще работи конкретно за Северозападна България, Родопите и Странджа-Сакар;

2. Укрепване на местната икономика чрез инвестиции в индустриални паркове, бизнес инфраструктура и социални предприятия;

3. Подкрепа за зеленчукопроизводство, овощарство, биеземелие и животновъдство;

4. Превенция на рисковете от наводнения, свлачища и горски пожари;

5. Улични мрежи, градска среда, зелени системи;

6. Подкрепа за създаване на нови фамилни малки и средни животновъдни ферми (до 20 глави едър рогат добитък или 100 овце/кози);

7. Специализирано ветеринарно обслужване с държавни ветеринарни лекари;

12. Отбрана

Цел: Гарантиране на териториалната цялост, независимостта и суверенитета на България, чрез преодоляване на занижените способности, значителния некомплект от личен състав, системното недофинансиране, занижените критерии и подготовката, лошите условия на труд и ниска мотивация на личния състав на българските въоръжени сили.

Мерки:
1. Развитие на българската ядрена енергетика. Приоритетно изграждане на нова атомна централа в Белене. Поддържане, модернизация и развитие на ядрените мощности на АЕЦ „Козлодуй“;

1. Недопускане на безнаказаност за престъпниците и битовата престъпност;

2. Изкореняване на корупцията като технология на управление;

3. Изкореняване на основните криминогенни фактори – увеличаваща се бедност, нарастваща употреба и разпространение на наркотици, присъствие на международна организирана престъпност;

4. Ограничаване на битовата престъпност в селата и малките населени места;

5. Пресичане на основните форми на организирана престъпност в икономиката - измамите с ДДС, прането на пари, контрабандата и корупцията при обществените поръчки;

6. Ликвидиране изцяло на каналите за трафик на хора през територията на страната в партньорство със службите на страните от ЕС;

7. Нова „полицейска карта“, с която в районите на селата се създават нови участъци (постове), които са с постоянен жандармериен състав и транспортна техника. Всеки пост отговаря за не повече от три села.

8. Пълно обезпечаване на криминалната полиция със съвременна криминалистична техника и експерти;

9. Създаване на регионални центрове по криминалистика с единна база данни за

криминалистична информация (ДНС, дактилоскопия, балистика и др.);

10. Нов закон за МВР. Материално-техническо обезпечаване и осъвременени възнаграждения на полицейските служители.

14. Външна политика

Цел: Защита на българските национални интереси и гарантиране на благоприятни външни условия за развитие на страната.

Мерки:

1. Активизиране на регионалното сътрудничество в Югоизточна Европа и за продължаване на политиката на разширяване на Европейския съюз със страните от Западните Балкани;

2. Трайно и устойчиво решение на спорните въпроси с Република Северна Македония, при последователно отстояване на националните интереси;

3. Запазване и развитие на етническата, езиковата, религиозната и културната идентичност на български национални малцинства в Украйна и Молдова;

4. Нормализиране на отношенията с Руската федерация като стратегически аспект на реализиране на националните ни интереси. БСП ще продължи да отстоява за отмяна на санкциите наложени от ЕС, както и за

реципрочна отмяна на руските санкции спрямо ЕС;

5. Задълбочаване на икономическото сътрудничество с Китай, чрез реализация на конкретни инвестиционни проекти в инфраструктурата, информационните технологии, земеделие, здравеопазване, култура, образование;

6. Стратегическите отношения със САЩ са ключови за българската външната политика. Премахването на визовия режим трябва да намери своето решение;

7. Нова стратегия за работите с българите в чужбина.

15. България в Европейския съюз

Цел: България в ядрото, а не в периферията на ЕС. Недопускане прилагането на двойни стандарти и развитие на Съюза на две (и повече) скорости.

Мерки:

1. Ефективно оползотворяване на всички инструменти и целия потенциал на финансовия пакет „Следващо поколение ЕС“;

2. Активно участие в изпълнение на целите на Механизъм за възстановяване и устойчивост, чрез стратегически ориентиран национален план за реформи и тяхното реализиране;

3. Активно участие на България в изграждането на европейски социален съюз, подкрепен от нов икономически модел за развитие и растеж за преодоляване на неравенствата

за неграмотността на учениците. Виновни са, да повторим още веднъж, Вазов, Възраждането, остарелите думи в „Една българка“!

Българомразията капка по капка ще продължи да подрива българското, ще го разрушава и няма да миряса, докато не го унищожи. В това постоянство кураж му дават системата на образованието, министерството, което се грижи за неговото управление и прави учебните програми и планове, възлага написването на учебниците, учителите, висшите училища и всички онези полуинтелигентни и бездарни писатели, които разпростират своята глупост върху цялото общество.

Не бъде ли изметена цялата тази папlach, трудно ще заведем Отецеството си на идващите поколения...

ГОРКОТО „Й“: ЕЛЕГИЯ ЗА ПРОСТОТИЯТА

шу миналото, Възраждането, Вазов и комунизма.

Наистина, глупостта всичко може и изниква тъкмо там, където не я очакваш.

Авторката обобщава: „Подборът на произведения, които уж отварят прозорец към „българското“, каквото и да значи това, създава един образ на българина като зависим от чужди сили и външни събития човек, беден, обриван, винаги жертва“. Откъде тръгна пустата му Капка и къде стигна в цялото си напрегане да ни поучи на ум и позиция, единствено пригодна и присъща на българина-европеец от XXI век?! Да, тя си е заслужила службата и доверието.

Но й трябва още малко, за да претопли напълно манджата, стотвенна за „простия българин“. Трудно било на учениците да четат „Една българка“, защото

разказът бил изпълнен с остарели и непознати думи. Неотходим бил речник три четене. А щом е така, просто не бива да го изучават. Не бива, защото освен че пречи на учениците на различават „и“ от „й“ и да поставят на място пълния член, но се и поддават на онова, което още на въпросната Капка са внушавали, когато сама е била ученичка в „тоталитарното време“, че „по-хубавата страна от България няма, поумни, добри и работливи хора от българите не съществуват, неволите са ни причинени от външния враг и ние не отговаряме за тях, всъщност в основата им са турците/бошатите“.

Тази Капка не желае нейният ужас да бъде преживян и от днешните българчета и, затова най-накрая, великодушно прощава на „проклетата буква, й“, защото не тя е виновна

за неграмотността на учениците. Виновни са, да повторим още веднъж, Вазов, Възраждането, остарелите думи в „Една българка“!

Българомразията капка по капка ще продължи да подрива българското, ще го разрушава и няма да миряса, докато не го унищожи. В това постоянство кураж му дават системата на образованието, министерството, което се грижи за неговото управление и прави учебните програми и планове, възлага написването на учебниците, учителите, висшите училища и всички онези полуинтелигентни и бездарни писатели, които разпростират своята глупост върху цялото общество.

Не бъде ли изметена цялата тази папlach, трудно ще заведем Отецеството си на идващите поколения...

и преход към зелена и цифрова икономика;

4. Активно настояване за приемане на България без допълнителни условия в Шенгенското пространство;

5. Влизане в Евроната само при пълни гаранции за доходите и спестяванията на българските граждани;

6. Силна и ефективна Кохезионна политика и след 2020 г. за ограничаване на регионалните дисбаланси;

7. Европейски съюз на младите – по-добър живот и активно демократично участие на бъдещите поколения;

8. Европейски съюз като самостоятелен фактор в глобалната политика;

adv. д-р Тодор ПРЕДОВ - зам.-председател на Предизборен щаб на ПШ „Нова Зора“
Минчо МИНЧЕВ - председател
17.06.2021 г., София

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА (отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.и.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ик. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД
Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтяба“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F
Премат се оригинали по стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приложен редакционно на 18.06. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ГОРКОТО „Й“: ЕЛЕГИЯ ЗА ПРОСТОТИЯТА

Панко АНЧЕВ

Първите антибългарски пропагандатори отпреди тридесетина година бяха поскверни, но все пак по-образовани, начетени; пишеха не лошо, в тях имаше автентична страст и амбиции, че участват в исторически промени. Те четяха книги на английски, в които „национализмите“ и „традициите“ се заклеяваха като присъщи на примитивните и изостанали народи, преминали през комунизма. И много им се искаше да бъдат идеолозите на новото, европейското, авангардното. Презрението им към българското все пак имаше известен интелектуален подтик. И този подтик придаваше някаква „възвишеност“ на тяхната глупост и на провинциалните им комплекси за малоценност.

А днешните са направо бездарни, необразовани, хаотични в мисленето, небрежни и дори неграмотни в изразяването, съвсем елементарни и объркани в разсъжденията си. Но това не само никак не дразни и не възмущава работодателите им. Те са харесвани и одобрявани, може би защото и по-лесно и бързо биват „разбирани от публиката“. Все по-малко и по-редки са възраженията и отрицанията. Коментарите в интернет и социалните мрежи са в тяхна полза – почти винаги са придружавани с предложения за по-бързо довършване на историческия процес за ликвидирането на „всичко българско и родно“.

„Работодателите от неправителствените организации“ не търсят интелигентни хора, за да вършат работата им. Не ги търсят, защото нямат нужда от тях. Историческата мисия на първите мразещи и отричащи родното, българското, традиционното „европейци“ е изпълнена. Останали са малцина, които не се примиряват и продължават да упорстват, да бранят и събуж-

В последно време се проявява една нова тенденция в проявленията на българомразието, която за моите вече закостенели представи, изглежда напълно нелогична и абсурдна. Но тя се налага трайно: колкото повече минава времето, толкова повече пропагандата срещу всичко българско, традиционно национално, срещу езика и литературата ни от миналото, както и апологията на родоотстъпничеството, на чуждопоклонството и европейските ценности, стават все по-пошли, семпли, груби и бездарни.

дат народа, за да го запазят. На новите хунвейбини е поръчано да ги доубият, за да не би отново да зазвучи онова пусто „всичко българско и родно любя, та ча и милея“.

Много ниско е паднало българомразието. Но пък в тази опростачена обществена среда сякаш друго не би могло и да бъде.

Затова днес сякаш по-трудно го забелязват и му отвръщат. Когато четеш нещо от умен човек, веднага можеш да откриеш някаква система в мисленето му и да построиш своето логическо възражение и отрицание. Човекът написал нещо умно, с което не си съгласен, те допуска до спор и дискусия – стига, разбира се, да притежаваш аргу-

ментни, равностойни на неговите.

ние, ала читателят, към който е насочено убогото послание, го възприема радушно, с отворени обятия, харесва го и е напълно съгласен с него. Обаче като променят стила на пропагандата, чуждестранните агенти на влияния, финансирани от чужди неправителствени организации, съхраняват без никаква промяна нейната същност и характер. Пропагандата е елементарна, но очевидно носи някакъв резултат. Особено що се отнася до отродителството и отхвърлянето на миналото под предлог, че „трябва да се гледа напред“. И постепенно фронтът срещу това минало, защото в него са героизмът и преклонението пред българското, уроците на историята

„Горките“ дечица, дали не търсят вече в Двора на кирилицата „горката“ буквичка „Й“?

менти, равностойни на неговите.

А при сегашните „кадри“ дори няма откъде да започнеш, на какво да се спреш и на кой пункт да възразиш. Защото всичко е толкова объркано, семпло, убого, неподредено и безсмислено, че накрая си казваш: няма да обръщам внимание на тези глупости. Те точно на това разчитат. Ти отказваш да обръщаш внима-

и примерът на онези, които са изграждали нацията, държавата, езика, литературата, културата, се разширява и се включват нови аргументи срещу него. Периодично се поставя този проблем. Утихне ли обаче шумът на недоволството от предходната кампания, в която са ни убеждавали да се откажем от Вазов и Ботев като от остарели и ненужни писатели, старата песен се

подема на нов глас. Утихне ли шумът, веднага започва новата атака. Този път с нови и свежи попълнения от новото поколение обругатели и безродници, за които по-горе стана дума.

Енергията на глупостта не се губи, а само преминава от един вид в друг. Затова е вечна, неуморима и безкопачна.

Вместо енергията да се на-

ПОД НЕЯСНОТО ВИСИНЕ

Янко ДИМОВ

Този - моят народ -
е останал на кръстопът.
Белег от петолъчка на калпака му още личи.
Сова в душата му -
все нещо загадъчно мъти.
Сянка хиляда и тристагодишна -
в смуглите му очи.

Кой не е минал оттука,
кой не го е нахокал,
кой не го е погледнал надменно-студен
през дим на чибук,
през стъкло на монокул,
през бутилка от водка,
през прозорец на парламент...

Той си трае.
Той вече не иска да помни
как е пял под бесило,
как врага си е срещал „на нож“.
Все му се струва, че чужбинските стомни
по са пълни,
че по-звездна е чужбинската нощ.

Сам праметнал каиша на битието си нечестито,
тегли и тегли го под неясното висине.
И се чуди какви ли били са главите,
които презираха
своите рамене...

сочи към задълбочени и професионални коментари и извличане на поуки от току-що произведените матури по български език и литература; вместо тревогата да е истинска и искрена и да подтикне към цялостно обглеждане на обучението по език и литература, но и на професионалната подготовка на учителите, а още повече на тези, които ги обучават в университетите, фактът с матурите и резултатите от тях се предава за антибългарска пропаганда.

В „Клуб Z“ е публикувана статия, озаглавена „Проклятието „й““. Автор е една интелектуалка - Капка Тодорова, която живеела в Берлин. Въпросната авторка очевидно принадлежи към кохортата на онези, които днес заместват предишните българомразци! Това личи по бързината, с която ни представя своя предварително формиран извод, за да не би да помисли някой, че не служи на „каузата“.

А „каузата“ изисква вече така да пишеш, че да не може да се схване логиката на писането, а аргументите да си идват „от само себе си“.

На стр. 11